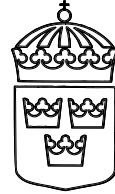

Regeringens proposition

2012/13:106

Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Socialistiska republiken Vietnam, å andra sidan

Prop.
2012/13:106

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 7 mars 2013

Fredrik Reinfeldt

Gunilla Carlsson
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Socialistiska republiken Vietnam, å andra sidan. Förhandlingarna med Vietnam avslutades i september 2010 och avtalet undertecknades av båda parter i oktober 2010. Genom avtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete med Vietnam inrättas ett ramverk för relationerna mellan parterna, vilka för närvarande styrs av avtalet från 1995 mellan Europeiska gemenskapen och Vietnam samt samarbetsavtalet från 1980 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och medlemsländerna i ASEAN. Som grund för samarbetet har ramavtalet rättsstatsprincipen, de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna. Avtalet innehåller ett rättsligt bindande åtagande från båda parter om respekt för mänskliga rättigheter och skyldigheter i fråga om icke-spridning av massförstörelsevapen. Avtalet innehåller också åtaganden om att fortsätta samarbetet för att fullständigt uppnå internationellt överenskomna utvecklingsmål. Vidare berörs samarbete inom ett brett spektrum av andra områden, såsom hållbar utveckling och klimatförändringar, rättvisa och säkerhet, kultur och utbildning, migration samt handel och investeringar. Avtalet är också avsett att utgöra ramen för förhandlingar om ett frihandelsavtal med Vietnam.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Bakgrund.....	4
4	Utvecklingen i Socialistiska republiken Vietnam	5
5	Sverige och Socialistiska republiken Vietnam.....	6
6	Ramavtalet	7
6.1	Avtalets art och räckvidd (artiklarna 1–4).....	7
6.2	Utvecklingssamarbete (artiklarna 5–7).....	8
6.3	Samarbete inom området för fred och säkerhet (artiklarna 8–11)	8
6.4	Samarbete när det gäller handel och investeringar (artiklarna 12–22).....	9
6.5	Samarbete inom andra områden (artiklarna 23–51)	9
6.6	Institutionell ram (artikel 52)	13
6.7	Slutbestämmelser (artiklarna 53–65).....	14
7	Godkännande av avtalet	15
	Bilaga 1 Ramavtal om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Socialistiska republiken Vietnam, å andra sidan	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 mars 2013	51

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2012/13:106

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Socialistiska republiken Vietnam, å andra sidan (avsnitt 7).

2 Ärendet och dess beredning

År 2004 gavs Europeiska kommissionen genom rådsbeslut mandat att inleda förhandlingar om bilaterala ramavtal om partnerskap och samarbete (PSA) med Thailand, Indonesien, Singapore, Filippinerna, Malaysia och Brunei, samtliga länder medlemmar i Association of Southeast Asian Nations (ASEAN). Mandatet utvidgades år 2007 till att omfatta förhandlingar med Vietnam. Förhandlingarna med Vietnam inleddes 2007 och avslutades i september 2010. Avtalet paraferades av båda parter den 4 oktober 2010 och undertecknades den 27 juni 2012. Enligt artikel 63 i avtalet ska parterna ratificera avtalet i enlighet med respektive lands interna procedurer.

Ramavtalet är ett blandat avtal, dvs. både EU och medlemsstaterna är avtalsparter tillsammans med Vietnam. Avtalet ersätter den befintliga rättsliga ram som upprättades genom avtalet från 1995 mellan Europeiska gemenskapen och Vietnam och samarbetsavtalet från 1980 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och medlemsländerna i ASEAN, vilket 1999 utvidgades till att omfatta Vietnam. Ramavtalet kommer att tillämpas den första dagen i den månad som följer på den dag då parterna anmält till varandra att alla nödvändiga rättsliga förfaranden avslutats.

Avtalet i svensk lydelse fogas som bilaga till propositionen.

3 Bakgrund

Vietnam har 87 miljoner invånare med en befolkningstillväxt på ca 1 procent årligen. Landet är en kommunistisk enpartistat med begränsad politisk reformprocess. Det är samtidigt ett land i snabb ekonomisk och social förändring. Vietnams ekonomi är en av de mest snabbväxande i Asien. Den kraftiga tillväxten, som kan härledas till den liberalisering av ekonomin som inleddes 1986, har lett till en snabb fattigdomsminskning. Standardökningen gäller såväl inkomster som tillgång till bostäder, sanitet och elektricitet. Under 2011 växte ekonomin med 5,9 procent. Vietnam blev medlem i ASEAN 1995 och deltar i den årliga dialogen mellan EU och ASEAN. EU stärker samarbetet med Vietnam bl.a. genom de förhandlingar om ett frihandelsavtal (FTA) mellan EU och Vietnam som inleddes 2012.

4 Utvecklingen i Socialistiska republiken Vietnam

Prop. 2012/13:106

Vietnam var en fransk koloni 1858–1945. Under andra världskriget erövrades Vietnam av Japan, som dock lät den frankrikestyrda regimen fortsätta att styra landet. Vid krigsslutet tog den nationalistiska folkfronten Viet Minh över kontrollen av stora delar av landet och ett åtta år långt gerillakrig mellan Viet Minh och Frankrike inleddes. En internationell konferens i Genève 1954 delade landet provisoriskt i Nord- och Sydvietnam. Inför hotet av ett kommunistiskt maktövertagande i Sydvietnam ökade USA 1961 den amerikanska militära närvaron. Vietnamkriget inleddes och pågick till 1975. De två landsdelarna återförenades formellt 1976 då Socialistiska Republiken Vietnam bildades. I slutet av 1970-talet uppstod spänningar mellan Vietnam och Kambodja och 1978 invaderade vietnamesiska styrkor grannlandet. Kina svarade med att invadera norra Vietnam 1979. Konflikten med Kina varade dock bara en månad.

Som en konsekvens av konflikten med Kambodja blev Vietnam alltmer isolerat. Den historiska sjätte partikongressen 1986 slog fast att systemet måste omdanas och en utveckling i marknadsekonomisk riktning inleddes. Vietnam har sedan dess öppnats upp väsentligt för omvärlden. Vietnam blev medlem i ASEAN 1995, Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) 1998, WTO 2007 och innehade en icke-permanent plats i FN:s säkerhetsråd 2008–2009. Vietnam var också ordförande i ASEAN 2010.

Vietnam är alltjämt en kommunistisk enpartistat där civila och politiska rättigheter är hårt beskurna. Rättsväsendet präglas av kommunistpartiets dominerande inflytande. Dödsstraff förekommer. Mötes- och föreningsfriheten är strikt reglerad. Samhällsdebatten i vietnamesiska medier är starkt begränsad och staten har under senare år vidtagit åtgärder för att begränsa användningen av internet. Även om den långsiktiga trenden går i riktning mot ett öppnare samhälle så är kortsiktiga bakslag vanligt förekommande. Vietnam utsätts för en betydande internationell kritik för landets begränsningar i yttrandefriheten samt ingripanden mot politiskt och religiöst olikvänligt.

Vietnam är en av de mest snabbväxande ekonomierna i Asien med en årlig tillväxt på 5–6 procent de senaste tre åren. Förbättrad lagstiftning och gynnsamma investeringsvillkor har lett till ökande utländska investeringar. Den kraftiga tillväxten har lett till en snabb fattigdomsminskning. Världsbanken klassificerade 2010 om Vietnam till ett medelinkomstland (*Middle Income Country*). Mellan 1990 och 2011 steg Vietnam i FN:s index för mänsklig utveckling (Human Development Index) med 37 procent. Trots den positiva utvecklingen ligger dock Vietnam endast på 128:e plats av 187 länder i 2011 års HDI-lista. Det finns problem med låg produktivitet, missköta statligt ägda företag och korruption i den vietnamesiska ekonomin. Korruptionen är mycket utbredd. Vietnam rankas på 123:e plats av 174 länder i Transparency Internationals korruptionsindex för 2012.

Vietnams starka ekonomiska utveckling och integration i världsekonomin har satt ökad press på landet att genomföra nödvändiga reformer. Nationalförsamlingens roll har stärkts de senaste åren bl.a. genom att de olika utskotten fått en starkare ställning.

Vietnam bedriver en aktiv utrikespolitik. Relationerna till länderna i Sydostasien är goda. Samarbetet inom ASEAN utgör en viktig del i Vietnams ansträngningar att balansera Kinas inflytande i regionen. Utrikespolitiskt är tvisterna kring Paracel- och Spratlyöarna i Sydkinesiska sjön en mycket viktig fråga för Vietnam. Landet har vid flera tillfällen det senaste året protesterat mot påstådda kinesiska kränkningar av sina territorialvatten.

Handeln mellan Vietnam och övriga ASEAN-länder är betydande. Kina och Ryssland är också fortsatt viktiga ekonomiska partners. USA utgör traditionellt den viktigaste exportmarknaden för Vietnam, men andelen av exporten som går till EU och Japan har ökat under senare år. Vietnam står för en betydande andel av världens totala export av ris, kaffe, te och socker. Vietnam är ett av de mest handelsberoende länderna i världen med ett samlat värde av export och import som uppgår till över 135 procent av BNP.

5 Sverige och Socialistiska republiken Vietnam

Sverige var 1969 det första västland som etablerade diplomatiska relationer med Vietnam och har under perioder varit en av få bilaterala biståndsgivare till landet.

Sveriges utvecklingssamarbete med Vietnam fasas ut under perioden 2009–2013 genom s.k. selektivt samarbete med tonvikt på aktörssamverkan som biståndsform, i syfte att etablera bärkraftiga relationer bortom biståndet. Liksom tidigare är det övergripande målet för utvecklingssamarbetet under övergångsskedet att uppnå förbättrad demokratisk samhällsstyrning, ökad respekt för mänskliga rättigheter och en miljömässigt hållbar utveckling. Centrala samarbetsområden för den nuvarande strategiperioden 2009–2013 är därför mänskliga rättigheter och demokrati samt miljö och klimatförändringar.

Det finns ett betydande intresse bland små och stora svenska företag att investera i Vietnam. Potentialen för ökad handel mellan Sverige och Vietnam är stor eftersom handelsvolymerna fortfarande är relativt blygsamma. Den svenska exporten till Vietnam uppgick 2011 till 1 014 miljoner kronor och importen till 2 646 miljoner kronor. Det finns ca 80 svenska eller svenskrelaterade företag etablerade i Vietnam. Bl.a. ABB, Atlas Copco, Ericsson och Electrolux exporterar produkter till Vietnam medan H&M, IKEA och Claes Ohlsson importerar konsumentprodukter. Arbetet med att stärka handelsutbytet med Vietnam har intensifieras. Ett svenskt miljöteknikcenter (CENTEC) öppnades för perioden 2011–2013 och Exportrådet öppnade ett handelskontor i Hanoi hösten 2012.

6.1 Avtalets art och räckvidd (artiklarna 1–4)

Artiklarna 1–3

Artikel 1 fastställer de principer som ligger till grund för avtalet. Dessa omfattar respekten för de allmänna folkrättsliga principerna, rättsstatsprincipen, de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna. Parterna är överens om att bestämmelsen i dessa delar utgör en väsentlig del av avtalet.

Parterna bekräftar sitt åtagande att fortsätta samarbetet för att fullständigt uppnå internationellt överenskomna utvecklingsmål, inklusive millennieutvecklingsmålen. Även dessa delar utgör en väsentlig del av avtalet. Parterna bekräftar också sitt åtagande att främja alla aspekter av hållbar utveckling och att samarbeta för att lösa problemen i samband med klimatförändringarna och globaliseringen. Parterna är överens om att respektive parts utvecklingsnivå, behov och kapacitet ska beaktas vid genomförandet av alla samarbetsaktiviteter enligt avtalet. Parterna bekräftar även att handel spelar en viktig roll för utveckling.

Ett mål för samarbetet är att föra en övergripande dialog och främja ytterligare samverkan särskilt inom följande områden: utvecklingssamarbete, mänskliga rättigheter, ekonomisk politik, rättvisa och säkerhet samt motverkande av spridning av massförstörelsevapen. Ytterligare mål är att öka båda parternas deltagande i subregionala och regionala samarbetsprogram, stärka parternas roll och profil i den andra partens region, utveckla handeln, upprätta samarbete för bekämpning av terrorism samt främja mellanfolklig förståelse.

Parterna åtar sig att utbyta synpunkter och samarbeta inom regionala och internationella forum och organisationer såsom FN och dess organisationer, ASEAN:s regionala forum (ARF), Asien–Europa-mötet (ASEM) och Världshandelsorganisationen (WTO). Parterna ska även främja samarbete mellan tankesmedjor, universitet, icke-statliga organisationer, företag och medier i form av seminarier, konferenser och ungdomsutbyten inom ovan nämnda områden.

Artikel 4

I artikel 4 klargörs att verksamhet inom avtalets samarbets- och dialogområden kan genomföras på bilateral eller regional nivå eller en kombination av dem båda. Samarbetet kan t.ex. omfatta anordnande av utbildningsprogram, seminarier, expertutbyten, studier eller annan verksamhet som parterna kommit överens om.

6.2 Utvecklingssamarbete (artiklarna 5–7)

I artikel 5 enas parterna om att de främsta målen för utvecklingssamarbete är att uppnå millennieutvecklingsmålen, utrota fattigdom samt åstadkomma hållbar utveckling och integration i världsekonomin. Parterna erkänner att utvecklingssamarbetet dem emellan är av avgörande betydelse när det gäller att bemöta de utvecklingsrelaterade utmaningar som Vietnam står inför. Parternas strategier för utvecklingssamarbete ska syfta till att bl.a. nå en hållbar ekonomisk utveckling samt främja mänsklig och social utveckling, reform och utveckling av institutioner, miljömässigt hållbar utveckling, förebygga klimatförändringarnas konsekvenser samt stödja politik och instrument som syftar till en gradvis integration i världsekonomin och världshandeln. Samarbetet kan ske i form av utvecklingsbistånd och tekniskt bistånd, kapacitetsuppbyggnad, andra former av utvecklingsfinansiering och utbyte av information om bästa metoder för biståndseffektivitet.

6.3 Samarbete inom området för fred och säkerhet (artiklarna 8–11)

I artikel 8 betonas spridningen av massförstörelsevapen som ett av de allvarligaste hoten mot internationell stabilitet och säkerhet. Parterna åtar sig därför att samarbeta för att förhindra spridning, bl.a. genom att vidta åtgärder för att ansluta sig till relevanta internationella instrument, till fullo iakttä och genomföra sina respektive skyldigheter enligt dessa, införa effektiva nationella exportkontroller och upprätta en regelbunden politisk dialog i dessa frågor. Parterna är överens om att bestämmelsen om icke-spridning utgör en väsentlig del av avtalet.

Enligt artikel 9 ser parterna även olaglig tillverkning, överföring och spridning av handeldvapen, lätta vapen och ammunition som allvarliga hot mot internationell fred och säkerhet och åtar sig att upprätta en dialog för att stärka parternas förmåga att förebygga, bekämpa och utrota sådan handel.

I artikel 10 bekräftas parternas avsikt att samarbeta för att bekämpa terroristhandlingar inom ramen för tillämpliga internationella konventioner och utifrån sina respektive lagar samt i enlighet med FN:s globala strategi för terrorismbekämpning. Detta ska ske bl.a. genom att inrätta regelbundna samråd inom en gemensam kommitté, genom informationsutbyte och utbyte av bästa metoder när det gäller skydd för mänskliga rättigheter i kampen mot terrorism.

Avtalet lägger i artikel 11 grunden för ett rättsligt samarbete som inriktas på att samarbeta om rättsliga frågor och stärkande av rättsstatsprincipen på alla nivåer. Parterna är överens om att samarbeta för att förbättra den rättsliga kapaciteten och rättssystemet när det gäller bl.a. straffrätt och straffprocessrätt. Vidare bekräftas i artikeln parternas avsikt att samarbeta avseende lagföring av de allvarliga brott som angår hela det internationella samfundet.

6.4 Samarbete när det gäller handel och investeringar (artiklarna 12–22)

Prop. 2012/13:106

Enligt avtalet ska parterna föra en dialog om bilaterala och multilaterala handelsfrågor för att stärka handelsförbindelserna och främja framsteg i det multilaterala handelssystemet. Parterna åtar sig att uppnå förbättrade villkor för marknadstillträde genom att avskaffa handelshinder och handelsrestriktioner, sträva efter att stärka samrådet om det effektiva genomförandet av handelsförmånsordningar och hålla varandra underrättade om utvecklingen när det gäller handelspolitik och politik relaterad till handel. Parterna åtar sig även att diversifiera och öka handeln sig emellan.

Parterna ska stärka samarbetet och utbyta information om sanitära och fytosanitära åtgärder bl.a. inom ramen för WTO-avtalet om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder.

Parterna ska främja användningen av internationella standarder bl.a. inom ramen för WTO-avtalet om tekniska handelshinder och sträva efter att utbyta information i ett tidigt skede när det gäller utformandet av ny lagstiftning om sådana hinder. Parterna ska utbyta erfarenheter och undersöka möjligheterna att underlätta för export, import och andra tullförfaranden. Parterna uttalar vidare sitt intresse att i framtiden ingå protokoll om tullsamarbete och ömsesidigt administrativt bistånd. Parterna ska också genom en fortlöpande dialog främja ett ökat investeringsflöde genom att utveckla ett attraktivt och stabilt investeringsklimat. Parterna ska tillämpa konkurrenslagstiftning så att rättssäkerhet uppnås samt stödja konkurrensmyndigheterna i deras arbete. En regelbunden dialog om handel med tjänster ska inrättas. Dialogen ska syfta till informationsutbyte om parternas respektive regler på tjänsteområdet och främja tillträdet till den andra partens marknad. Vidare bekräftar parterna den stora vikt som de fäster vid att skydda de immateriella rättigheterna och parterna är överens om att stärka samarbetet kring skyddet av immateriella rättigheter. Parterna ska underlätta för sina industriorganisationers och handelskamrars verksamhet samt uppmuntra samarbete mellan parternas yrkesorganisationer för att främja handel och investeringar. Parterna är överens om att snabbt samråda om eventuella skiljaktigheter som kan uppstå avseende frågor inom avtalets handelsavsnitt.

6.5 Samarbete inom andra områden (artiklarna 23–51)

Artiklarna 23–26 bekräftar parternas överenskommelse om samarbete när det gäller kampen mot organiserad brottslighet, ekonomisk brottslighet och korruption, bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, narkotikabekämpning samt skydd av personuppgifter. Det fastslås att parterna gemensamt ska arbeta för att förhindra att deras finansiella system missbrukas för att tvätta vinningen av alla former av grov brottslig verksamhet, främja utbildning och tekniskt respektive administrativt bistånd samt införa effektivt fungerande mekanismer för

att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Vidare ska parterna samarbeta kring narkotikabekämpning, inbegripet tekniskt och administrativt bistånd för utarbetande av nationell lagstiftning och nationella strategier, inrättande av nationella institutioner, utbildning av personal, narkotikarelaterad forskning, insatser för att minska efterfrågan och skadeverkningar av narkotika samt effektiv kontroll av prekursorer.

I artikel 27 bekräftar parterna vikten av gemensamma insatser för att hantera migrationsströmmarna mellan deras territorier. I syfte att stärka samarbetet ska parterna inleda en övergripande dialog om migration. Dialogen ska bl.a. syfta till att inrätta mekanismer som främjar möjligheter till laglig migration. Parterna ska utbyta erfarenheter och praxis vad avser FN:s Genèvekonvention från 1951 om flyktingars rättsliga ställning. Samarbetet ska även inriktas på migrationens grundläggande orsaker, regler om inresetillstånd, upprättande av en effektiv politik för att förebygga olaglig invandring, smuggling av migranter och människohandel, återvändande, frågor av ömsesidigt intresse avseende viseringar, säkerheten hos resehandlingar och gränskontroll samt uppbyggnad av teknisk kapacitet och mänskliga resurser. Parterna är vidare överens om att Vietnam utan dröjsmål ska återta alla sina medborgare som inte uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i en av EU:s medlemsstater. Detta ska ske under förutsättning att nationaliteten är fastställd och att de behöriga myndigheterna i den aktuella medlemsstaten begärt så. Motsvarande åtagande gör EU:s medlemsstater avseende sina medborgare. I nämnda syfte ska parterna förse sina medborgare med lämpliga identitetshandlingar. Om personen som ska återtas inte har någon handling eller annat som styrker dennes medborgarskap, ska de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten eller Vietnam vidta åtgärder för att fastställa personens medborgarskap. Parterna ska stärka samarbetet kring återtagande. Om en av parterna begär det ska ett avtal om återtagande av deras respektive medborgare förhandlas mellan EU och Vietnam.

Enligt artikel 28 är parterna överens om att främja utbildningssamarbete och kulturellt samarbete som tar hänsyn till parternas mångfald i syfte att öka den ömsesidiga förståelsen och medvetenheten om utbildningsmöjligheter i Vietnam och i EU. Parterna ska bl.a. lägga vikt vid åtgärder som skapar kontakter mellan deras respektive högre utbildningsanstalter och specialistorgan och som främjar utbyte av information, studenter och experter, genomförandet av program för högre utbildning som Erasmus Mundus-programmet och utbildningsprogram för konferenstolkar samt uppmuntrar utbildningsanstalter i EU och i Vietnam att samarbeta i gemensamma examens- och forskningsprogram. Parterna ska inleda en dialog om modernisering av systemen för högre utbildning, teknisk utbildning och yrkesutbildning.

Inom hälso- och sjukvårdsområdet (artikel 29) är parterna överens om att samarbeta för att förbättra hälsoförhållandena och den sociala välfärden. Detta samarbete ska ske med hjälp av program som ska stärka hälso- och sjukvårdssektorn, gemensamma åtgärder rörande epidemiologi för att förebygga och bekämpa epidemier, internationella hälsoavtal, normer för livsmedelssäkerhet, informations- och

erfarenhetsutbyte när det gäller bestämmelser för sjukvårdsutrustning och medicinsk utrustning samt förebyggande och bekämpande av icke-överförbara sjukdomar. Parterna erkänner vikten av ytterligare modernisering av hälso- och sjukvårdssektorn och är överens om att stärka kapacitetsuppbyggnaden och det tekniska biståndet inom denna sektor.

I artikel 30 fastslås nödvändigheten av att bevara och förvalta naturresurserna och den biologiska mångfalden på ett hållbart sätt. Parterna bekräftar sin ambition att stärka det gemensamma miljöskyddssamarbetet när det gäller bl.a. ett aktivt deltagande från parterna i genomförandet av de multilaterala miljöavtal som de är parter till samt främjandet av en ökad medvetenhet om miljöfrågor och ett ökat lokalt deltagande i insatser för hållbar utveckling. Parterna ska öka samarbetet inom tekniska biståndsprogram som syftar till att främja miljövänlig teknik och främja initiativ och partnerskap som bygger på principen om ett förverkligande av millennieutvecklingsmålen.

Parterna är överens om att intensifiera kampen mot klimatförändringarna och deras effekt på miljöförstöring och fattigdom, att främja politik som motverkar klimatförändringar och hjälper fram anpassningsåtgärder för klimatförändringarnas negativa effekter samt att styra sina ekonomier mot koldioxidsnål tillväxt. Parterna avser att intensifiera den politiska dialogen och det politiska samarbetet på teknisk nivå, främja samarbete inom forskning och utveckling, stärka samarbetet om nationellt lämpliga begränsningsåtgärder och främja kapacitetsuppbyggnad samt åtgärder för ökad medvetenhet.

Parterna är överens (artikel 32) om att utöka samarbetet inom jordbruk, skogsbruk, djurhållning, fiske och landsbygdsutveckling. Parterna är vidare överens om att undersöka möjligheterna till tekniskt bistånd i växt- och animalieproduktion som inbegriper en förbättring av produktiviteten för växter och djur samt av produktkvaliteten.

Parterna ska enligt artikel 33 samarbeta för att stärka politik och program med anknytning till genusfrågor, liksom institutionell och administrativ kapacitetsuppbyggnad och stöd till genomförandet av nationella strategier för jämställdhet i syfte att säkerställa ett jämbördigt deltagande av män och kvinnor inom alla sektorer av det ekonomiska, kulturella, politiska och sociala livet. Parterna ska sträva efter att genusrelaterade frågor införlivas i alla utvecklingsstrategier, all utvecklingspolitik och alla utvecklingsprogram samt främja erfarenhetsutbyte och modeller avseende jämställdhetssamarbete och positiv särbehandling till förmån för kvinnor.

Parterna erkänner i artikel 34 betydelsen av att samarbeta för att röja kvarlämnat krigsmateriel samt att på området iaktta de internationella fördrag i vilka de är parter och beakta andra relevanta internationella instrument. Parterna är överens om att samarbeta genom erfarenhetsutbyte, dialog och utbildning av sakkunniga samt kommunikation och utbildning avseende förebyggande av olyckor relaterade till bomber och minor.

I artikel 35 förbinder sig parterna att samarbeta för att främja och försvara de mänskliga rättigheterna, vilket bl.a. kan omfatta information om och utbildning i mänskliga rättigheter, förstärkning av institutioner med anknytning till mänskliga rättigheter, stärkande av den nuvarande

dialogen om mänskliga rättigheter samt samarbetet med de FN-institutioner som är verksamma inom området.

I artikel 36 förbinder sig parterna att samarbeta i syfte att göra sin offentliga förvaltning mer effektiv, bl.a. när det gäller tillhandahållande av tjänster.

I artikel 37 erkänner parterna sammanslutningars och icke-statliga organisationers roll i och potentiella bidrag till avtalets samarbetsprocess. I överensstämmelse med de demokratiska principerna och med respektive parts lagar ska organiserade sammanslutningar och icke-statliga organisationer få delta i utformningen av politiken och i samråd om utvecklings- och samarbetsstrategier, tilldelas finansiella medel och ta emot stöd till kapacitetsuppbyggnad på viktiga områden samt delta i genomförandet av samarbetsprogram på områden som berör dem.

Med målet att öka ömsesidig förståelse och kunskap om varandras kulturer avser parterna främja ett mångsidigt kulturellt samarbete som tar hänsyn till deras mångfald. Detta innebär bl.a. ett fortsatt stöd för Asien-Europa-stiftelsens verksamhet och samarbete och samråd i relevanta internationella fora som UNESCO för att verka för gemensamma mål och främja en kulturell mångfald och skyddet för kulturarvet. Parterna är också överens om att främja ratificeringen av UNESCO:s konvention om skydd för och främjande av en mångfald av kulturyttringar och att stärka samarbetet för dess genomförande.

Parterna är även enligt artikel 39 överens om att stärka det vetenskapliga och tekniska samarbetet inom industri, energi, transport, miljö, jordbruk och livsmedelsförsörjning, bioteknik samt människors och djurs hälsa. Syftet med samarbetet är huvudsakligen att uppmuntra ett utbyte av vetenskaplig och teknisk information, främja varaktiga förbindelser mellan forskarsamfund och främja utbildning samt en tillämpning av vetenskapliga och tekniska forskningsrön. Samarbetet kan bedrivas genom gemensamma forsknings- och utvecklingsprojekt, gemensamt organiserade möten samt utbildning och utbyte av vetenskapsmän. Särskilda prioriteringar ska fastställas för att främja och underlätta tillträde till utsedda forskningsanläggningar och integrering av forskning och utveckling i investeringsprojekt eller officiella biståndsprogram. Parterna ska i enlighet med sin kapacitet mobilisera finansiella resurser och göra sitt yttersta för att öka medvetenheten om deras samarbete inom det vetenskapliga och tekniska området.

Artiklarna 40–42 framhåller parternas strävan att samarbeta inom informations- och kommunikationsteknik, transport och energi. Samarbetet på området för informations- och kommunikationsteknik ska inriktas bl.a. på att underlätta en dialog om hanteringen av olika aspekter av informations- och kommunikationsteknik, samtrafikförmåga och driftskompatibilitet mellan parternas nät och främjande av forskningssamarbete och säkerhetsfrågor med anknytning till informations- och kommunikationsteknik. Samarbete på transportområdet ska syfta till att öka investeringar, förbättra gods- och passagerartransporter och främja säkerhet inom sjöfart och luftfart särskilt genom att stärka sök- och räddningstjänster. Vidare ska parterna samarbeta kring kampen mot sjöröveri och främja ökad konvergens i lagstiftningen, minska transporters miljöpåverkan samt förbättra effektiviteten i transportsystemen. Samarbetet inom energisektorn ska

förbättras, i syfte att diversifiera energiförsörjning, uppnå en effektiv användning av energi, främja tekniköverföring som syftar till hållbar energianvändning, främja kapacitetsuppbyggnad och underlätta investeringar. Parterna är vidare överens om att utöka det tekniska biståndet genom lämpliga regionala forum rörande icke-föreorende tillverkning och miljöskydd till ömsesidig nytta för parterna.

Enligt artikel 43 ska parterna samarbeta för att uppnå en balanserad och hållbar utveckling av turismen och utveckla samarbetet bl.a. för att slå vakt om naturarvets och kulturarvets möjligheter, lindra de negativa följderna av turismen och öka turistnäringens positiva bidrag.

I artikel 44 förbinder sig parterna att främja det industripolitiska samarbetet för att förbättra konkurrenskraften för små och medelstora företag. Parterna ska främja informationsutbyte (artikel 45) om deras respektive ekonomiska utveckling och ekonomiska politik. De ska verka för en god förvaltning inom skatteområdet och säkerställa öppenhet och informationsutbyte inom ramen för bilaterala skatteavtal mellan Vietnam och EU:s medlemsstater. Parterna är överens om att utbyta information om sina respektive regelverk och att stärka samarbetet avseende bank- och försäkringssektorerna och andra delar av den finansiella sektorn (artiklarna 46–47). Parterna är vidare överens om att samarbeta för att förebygga men också säkerställa effektiva insatser vid naturkatastrofer i syfte att minimera antalet dödsoffer och skador på egendom, naturtillgångar samt miljö och kulturarv (artikel 48). Parterna är överens om att främja samarbete inom stads- och regionplanering respektive stads- och regionutveckling i syfte att uppnå ekonomisk tillväxt, fattigdomsminskning och hållbar utveckling (artikel 49). I enlighet med artikel 50 ska parterna utöka samarbetet inom området arbete, sysselsättning och sociala frågor, inbegripet samarbete i frågor om regional och social sammanhållning. Samarbetsområden kan inkludera hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, jämställdhet mellan kvinnor och män, livslångt lärande, utveckling av mänskliga resurser, internationell migration, arbete under anständiga villkor samt social trygghet. Parterna bekräftar att full och produktiv sysselsättning är en förutsättning för en hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning. Parterna bekräftar sina åtaganden enligt ILO:s konventioner.

Artikel 51 föreskriver att parterna ska främja harmonisering och utveckling av statistiska metoder.

6.6 Institutionell ram (artikel 52)

Genom artikel 52 inrättas parterna en gemensam kommitté som består av företrädare för båda parterna på högsta möjliga nivå och som ska övervaka avtalets funktion och genomförande, fastställa prioriteringar för samarbetsmålen samt lösa tvister som uppstår i samband med dess tillämpning eller tolkning. Kommittén ska sammanträda en gång per år, växelvis i Hanoi och Bryssel, och ska upprätta underkommittéer och specialiserade arbetsgrupper som ska bistå den i dess arbete.

Enligt artikel 53 är parterna överens om att i syfte att uppfylla avtalet ställa nödvändiga resurser till förfogande i den utsträckning som deras respektive resurser och bestämmelser tillåter detta. Parterna kan komma överens om att utvidga avtalet i syfte att öka samarbetet, inklusive komplettera det med avtal eller protokoll. Dessa sidoavtal ska utgöra en integrerad del av en gemensam institutionell ram. Endera parten kan framföra förslag om att utvidga samarbetets räckvidd.

Enligt artikel 55 får varken avtalet eller någon åtgärd inom ramen för avtalet påverka EU-medlemsstaternas befogenheter att genomföra bilateralt samarbete med Vietnam eller ingå nya samarbetsavtal med Vietnam. Avtalet ska inte heller påverka tillämpningen eller genomförandet av åtaganden som respektive part gör gentemot tredje part. Befintliga avtal inom avtalets samarbetsområden ska utgöra en del av en gemensam institutionell ram.

Enligt artiklarna 56–57 ska parterna hänskjuta alla tvister om avtalets tillämpning och tolkning till den gemensamma kommittén. Gemensamma kommittén får avgöra frågorna genom att utfärda rekommendationer. Om någon av parterna anser att den andre parten underlåtit att fullgöra någon av sina skyldigheter enligt detta avtal får den vidta lämpliga åtgärder i enlighet med internationell rätt. Utom i fall vid väsentliga överträdelse ska den klagande parten dessförinnan förse kommittén med all relevant information, som är nödvändig för en noggrann undersökning, och som kan ligga till grund för att finna en godtagbar lösning för båda parter.

Avtalet ska tillämpas inom det territorium där fördraget om Europeiska unionen är tillämpligt och inom Vietnams territorium. Med ”parterna” avses i avtalet Europeiska unionen eller dess medlemsstater eller unionen och dess medlemsstater i enlighet med deras respektive befogenheter, å ena sidan och Vietnam, å andra sidan.

Enligt artikel 63 träder avtalet i kraft första dagen i den månad som följer på den dag när vardera parten har slutfört sina respektive ratificeringsprocedurer och underrättat varandra om detta. Avtalet är sedan giltigt i fem år, med automatisk förlängning i perioder om ett år, såvida inte någon av parterna säger upp avtalet senast sex månader före berörd periods utgång. Avtalet är upprättat på EU:s samtliga officiella språk och vietnamesiska. Samtliga texter är lika giltiga.

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Socialistiska republiken Vietnam, å andra sidan.

Skälen för regeringens förslag: Sverige och Vietnam firade 40-årsjubileum av de diplomatiska relationerna under 2009. Det stöd som Sverige gett till Vietnam under dessa år har gett Sverige en särställning i landet. Relationerna går nu in i en ny fas i riktning mot ett bredare samarbete och ett ökat handels- och investeringsutbyte. Vietnam är en växande marknad och potentialen för ett ökat handelsutbyte med Sverige är stor inom flera sektorer. Ramavtalet kommer att underlätta samarbetet och utbytet mellan Sverige och Vietnam, såväl bilateralt som i olika sammanhang inom EU:s ramverk.

Avtalet innehåller bestämmelser om en allomfattande dialog och om grundvalar för relationerna såsom de allmänna folkrättsliga principerna, mänskliga rättigheter, nedrustning och icke-spridning och internationellt överenskomna utvecklingsmål och bygger på de mål som EU har fastställt i de grundläggande fördragen. Dessa mål är grundläggande för alla relationer som EU och dess medlemsstater har med länder i andra regioner och ligger till grund för alla de förhandlingar som EU och dess medlemsstater för med tredje länder. Bestämmelserna, som är framtagna i enlighet med EU:s riktlinjer, utgör ett återkommande avtalsinnehåll för denna typ av avtal.

Regeringen gör sammantaget bedömningen när det gäller avtalet med Vietnam att det bör anses vara av större vikt och att det därför enligt 10 kap. 3 § regeringsformen ska godkännas av riksdagen.

Prop. 2012/13:106
Bilaga 1

Prop. 2012/13:106
Bilaga 1

Prop. 2012/13:106
Bilaga 1

Prop. 2012/13:106
Bilaga 1

Prop. 2012/13:106
Bilaga 1

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 mars 2013

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Erlandsson, Hägglund, Carlsson, Borg, Billström, Adelsohn Liljeroth, Björling, Ohlsson, Norman, Attefall, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Ek, Löf, Enström

Föredragande: statsrådet Carlsson

Regeringen beslutar proposition 2012/13:106 Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Socialistiska republiken Vietnam, å andra sidan